

Přejeme vám radostné Vánoce

Rozsvícení vánočního stromečku
Soubor Bystřina opět v plné síle
Co znamená být hasičem...

Sto let od počátku kronikářské práce
Nové poradenské středisko na Hluboké
Byla to zlatá doba, dědo... / Václav Dolejší

Radostný a klidný nový rok...

Vážení Zliváci, nezadržitelně se nám blíží Vánoce a konec roku 2022. Po dvou letech jsme se mohli sejít u rozsvícení zlivského vánočního stromku, tedy jak je zlivským zvykem, nejednalo se o rozsvícení jednoho stromčku, ale hned dvou stromčků. Jsem rád, že byla hojná účast a konečně jsme si mohli užít začátek adventu bez omezení. O vánoční atmosféru se postaral folklorní

soubor Bystřina a děti z Mateřské školy a Základní umělecké školy Zliv. Za jejich krásné vystoupení všem účinkujícím velice děkuji. Všem Zlivákům přeji, ať mají hlavně pohodové a klidné Vánoce bez stresu, dětem ať Ježíšek nadělí to, co si přejí. Do nového roku přeji nám všem, ať už máme konečně normální rok bez covidu, válek a jiných krizí, a když k tomu budeme zdraví, mohl by to být krásný rok.

A co nás čeká příští rok? Z plánovaných investic bych chtěl vyzdvihnout jen pár těch velkých. Jedná se především o nákup nové cisternové stříkačky (dodání cca v listopadu 2023), rekonstrukci hasičárny a dostavbu obou ZTV pro ro-

dinné domy v lokalitě Varta a Vodojem. Doufám, že se konečně povede zahájit výstavbu stezky Zliv – Munice, záměrně píšu, že doufám, protože i přes alokaci financí z dotačního titulu nejsou stále vypsány podrobné podmínky ITI. Ke stezce opravíme i účelovou komunikaci z lokality Varta tak, aby mohla být propojena s připravovanou stezkou.

Nemalé investice půjdou i do vybavení a oprav učeben a kabinetů v základní škole, současně probíhá příprava dokumentace pro přístavbu dvou tříd mateřské školy. Bližší a detailnější popis plánovaných akcí zveřejním po odsouhlasení rozpočtu měsítním zastupitelstvem.

Radek Rothschedl, starosta města

Vánoce jsou za dveřmi

V neděli 27. 11. 2022 jsme společně, po „covidové“ pauze, rozsvítili vánoční stromček před Městským úřadem ve Zlivě. Tato akce se konala za podpory Jaderné elektrárny Temelín Skupiny ČEZ.

Program zahájily děti z naší mateřské školy, z 2. třídy pod vedením paní učitelek Dany Seidl a Mgr. Kateřiny Kofroňové. Děti zpívaly i přednášely básničky na téma adventní čas a Vánoce.

Po dětičkách z mateřské školky nám Folklorní soubor Bystřina představil živý betlém. Představení plné koled, lidových říkanek, krásných kostýmů a rekvizit. Určitě nelze opomenout ani hudební nástroje, které představení doprovázely. Ať to byly klasické dudy, housle nebo krásně znějící kontrabas.

Po skončení představení se v čele s hodnými andílky nejen děti vydaly na zvonkový průvod. Po příchodu zpět k MěÚ děti

hlasitě zvolaly kouzelné přání „Rozsviť se stroměčku“ a v ten okamžik se jako zázrakem stromček rozzářil barevnými světýlky. V dětských očích se v tu chvíli objevila radost a nadšení. Celý program zakončil dětský pěvecký sbor Skřivánek pod vedením pana Josefa Zaplatíla s pečlivě připraveným vánočním programem.

Celé odpoledne bylo možné ochutnat alkoholický i nealkoholický punč, typický „svařák“, perníčky a další dobroty. Dámy si mohly udělat radost drobným šperkem nebo ručně vyráběným doplňkem do domácnosti. Díky této milé tradici jsme mohli všichni společně strávit příjemné chvíle a naladit se na nadcházející svátky.

Živý betlém v představení folklorního souboru Bystřina

Zvonkový průvod

Dětský pěvecký sbor Skřivánek pod vedením Josefa Zaplatilka

Školní družina ve vánoční dílně

V pátek 18. 11. 2022 jsme se s dětmi ze školní družiny zúčastnili vánoční dílny v Dívčicích.

Vyrobili a namalovali jsme různé ozdoby ze sádry, věnečky a přáníčka, které se prodávaly na rozsvícení vánočního stromčku právě v Dívčicích. Výtěžek z prodeje 2 348 Kč, předal starosta Radek Rothschedl na provoz týdenního stacionáře Domov Žlutý Petrklíč z.s. pro osoby s těžkým mentálním a kombinovaným postižením, který se nachází na Lomci. Děti si z vánoční dílny odnesly některé výrobky domů a s velkou radostí je darovaly maminkám a babičkám. Odměnou za jejich odvedenou práci byl dětský domácí punč a další pamlsky. Děti se touto vánoční dílnou naladily na adventní čas a přicházející Vánoce.

Vladislava Božovská, školní družina

V Hluboké nad Vltavou se otevírá nové poradenské středisko

Za podpory Ministerstva průmyslu a obchodu ČR a města Hluboká nad Vltavou zahajuje činnost nové poradenské středisko zaměřené na úspory energie.

Jedná se o tzv. Energetické konzultační a informační středisko (EKIS). Pro bezplatnou a nezávislou konzultaci si mohou zájemci přijít vždy v pondělí a středu od 13 do 19 hodin do KC Panorama – Masarykova 974, Hluboká nad Vltavou.

Hluboká se tak zařadila mezi obce, ve kterých fungují střediska spadající do sítě EKIS, která jsou zřízena v rámci státního programu EFEKT na podporu úspor energie, který vyhláší Minister-

stvo průmyslu a obchodu (MPO) se záměrem podílet se na naplňování Státní energetické koncepce. Kontakty na všechna střediska EKIS – www.mpo-efekt.cz.

Kvalifikovaní energetičtí specialisté fungující v rámci sítě EKIS bezplatně poradí od výběru úsporného osvětlení či elektrospotřebiče přes vhodné zateplení, správné vytápění, plánování rekonstrukce až po velké projekty energeticky úsporných staveb. Konzultovat s nimi můžete

také např. fotovoltaické elektrárny, tepelná čerpadla, malé vodní elektrárny, zařízení na spalování biomasy, rozúčtování tepla aj.

Pomohou také s dotacemi, tvorbou dotační žádosti i další administrativou pro získání dotace (nejčastěji Nová zelená úsporám). Na EKIS odborníky se může obrátit každý – občané, podnikatelé a firmy i zástupci obcí, měst a krajů. **Doporučujeme se na konzultaci předem objednat**, a to na telefonních číslech 387 312 580, nebo 773 124 580, email: eccb@eccb.cz.

EKIS Hluboká provozuje Energy Centre České Budějovice (ECČB), která má druhou poradnu EKIS v Českých Budějovicích již od r. 1998.

*Kontakt: Mgr. Ivana Hlinková
tel.: 777 030 325, email: ivana@eccb.cz*

Na břehu Jaderského moře v Cavallino Treporti

Trhy pro Arpidu v MŠ Zlív

Folklorní soubor Bystřina opět v plné síle

U nás v souboru je takovým dobrým zvykem neusnout na vavřínech, stále na sobě pracovat a zdolávat vysoké cíle. Možná také díky tomu dostáváme čím dál častěji pozvání na krásné festivaly a akce, na kterých je opravdu čest vystupovat.

Už před dvěma lety jsme obdrželi pozvání na Mezinárodní folklorní festival v Písku, na který jsme ale kvůli covidu nemohli jet, a až letos se konečně festival opět konal v celé své kráse.

Dlouho a intenzivně jsme se na vystoupení připravovali a moc jsme se těšili, že se na pódium postavíme vedle souborů z různých koutů Evropy. Festival se konal 18. – 21. srpna 2022 a těšil se opravdu velké návštěvnosti. Během víkendu nás čekala dvě vystoupení v galaprogramech, průvod a večerní zábava v místním kulturním domě, kde se sešly všechny národnosti a vzájemně se učily své tance. Mezi soubory byli tanečníci z Polska, Slovenska, Bosny a Hercegoviny, Nizozemí a čtyři soubory z Čech. Byl to opravdu velmi vydařený festival, na který budeme dlouho vzpomínat.

Během léta většinou úplně nezhálíme a rozhodně se nedá říct, že bychom měli prázdniny. Například dvě naše zpěvačky, Lucinka a Petruška, byly 2. srpna natáčet ve studiu lidové písně, které budou použity v online zpěvníku Jihočeského Folklorního sdružení. Na konci srpna jsme se účastnili krojovaného průvodu Národních dožíněk při výstavě Země Živitelka.

Folklorní soubor Bystřina v září oslavil 12 let od svého založení a po dlouhé covidové pauze jsme si opět k narozeninám nadělili zájezd do zahraničí. Vyrázili jsme na soustředění na prodloužený víkend do italského městečka Cavallino Treporti nedaleko Benátek.

Italská pohostinnost, výborné jídlo a slunečné pláže už nám chyběly. Strávili jsme tři krásné slunečné dny tančením, zpěvem, koupáním a plážovými hrami. Byl to skvělý teambulding, všichni jsme si to moc užili. Ale nebojte, kroje jsme s sebou měli také. Uspořádali jsme vystoupení pro hotelové hosty a měli jsme velkou radost, s jakým ohlasem se vystoupení setkalo. Hosté za námi chodili a obdivovali naše kroje, nástroje i malé muzikanty. Vzhledem k tomu, že jsme v letovisku byli úplně poslední víkend v sezóně, mohli jsme si užívat klidu na plážích bez davů a přesto nasávat teplé sluneční paprsky, které nám budou přes zimu tolik chybět.

V říjnu se část našich tanečnic zúčastnila již 5. ročníku Jihočeského Folklorcampu 2022. Tato akce je ojedinělou příležitostí nasát nové vědomosti, inspiraci a zkušenosti ze světa lidového tance a folkloru. Pořádá jí vedoucí FS Bystřina, Tereza Kadlecová. Na každý ročník přijede cca 80 účastníků z celého Jihočeského kraje a během víkendového semináře se vystřídá 8 lektorů z celé České republiky. V letošním roce byla součástí i vzdělávací část pro muzikanty, kdy si mohli zahrát ve dvacetihlavém orchestru pod taktovkou pedagoga a dirigenta z Karlových Varů, pana Miljo Mileva. Folklorcamp nám vždy přinese nový vítr do našich tréninků a čerpáme ze získaných zkušeností celý rok.

A jak už to na podzim bývá, je třeba se připravit na nadcházející zimní období

a s ním spojený advent. Už podesáté jsme připravovali živý betlém, se kterým letos vystoupili celkem třikrát. První adventní neděle 27. 11. ve Zlivi na rozsvícení vánočního stroměčku, 4. 12. v Chrástanech a 10. 12. v Doubravce. Jako každoročně byl betlém plný koled, básniček, krásných kostýmů a vše doplnily naše originální, ručně vyráběné kulisy.

Období Vánoc je krásnou částí roku, kdy je dobré zpomalit a užít si čas strávený s rodinou a přáteli. Proto vám přejeme pohodové Vánoce a mnoho štěstí a zdraví do dalšího roku. *Tereza Kadlecová, FS Bystřina*

Podpořili jsme dobrou věc

Ve čtvrtek 1. prosince uspořádala Mateřská škola ve Zlivi již 5. ročník charitativní akce „Trhy pro Arpidu“.

Děti pod vedením svých učitelek vyrobily krásné dekorativní předměty s vánoční tematikou, které si následně jejich rodiče, prarodiče a kamarádi mohli koupit. Vybrané finanční prostředky putovaly do Arpidy na zakoupení relaxační pomůcky.

S kasičkou letos přijel osobně pan ředitel Mgr. Ing. Marek Wohlgemuth, který trhy zahájil. Součástí této akce byla ochutnávka vánočního punče, čaje a kávy, návštěvníci si pochutnali také na štrůdlu, vánočce, medovníku a bábovce.

Akce byla velice zdařilá, podpořilo ji obrovské množství lidí. Po odpečetění kasičky bude mateřské škole sděleno, kolik peněz se vybralo. Děkujeme vám všem, kteří jste přišli a přispěli na dobrou věc.

Tatána Hačková, ředitelka MŠ Zlív

Společně v Praze

Ve středu 19. října 2022 se žáci devátých ročníků a naši senioři z Univerzity třetího věku vydali objevovat zajímavá místa našeho hlavního města.

V dopoledních hodinách jsme absolvovali procházku historickým jádrem, vyfotili se na Karlově mostě, poznali tajemná zákoutí Čertovky. Dále následovala návštěva Národního muzea v Praze, kde jsme z vyhlídkové kupole sledovali Prahu jako na dlani. Součástí prohlídky byla také řada výstav věnovaná velikánům české hudby, hercům a umělcům, hrdinům v boji s nacistem a mnohé další.

Zlatým hřebem byla exkurze do trezoru České národní banky. Zde jsme se seznámili s historií platidel nejen v českých zemích, potěžkali jsme pravou zlatou cihlu, soutěžili a spatřili také druhou největší zlatou minci na světě vážící neuvěřitelných 134 kg. Již nyní se těšíme na další zajímavá místa a společné akce.

Ing. Milan Macas, DBA – ředitel ZŠ a ZUŠ Zliv

„Miláček Anna“ ...

Proslulá komedie o tom, jak není vhodné přivést si domů milence zrovna ve chvíli, kdy má manžel doma milenku a manželka svého milence. Na toto divadelní představení se v pátek 25. 11. 2022 jeli podívat také Zliváci. Návštěva divadla Palace byla spojena s prohlídkou Prahy.

Být mladým hasičem není jen o běhání s hadicí

Velmi často se setkávám s názorem, že hasičský kroužek děti vlastně jen učí běhat s hadicí, což není do budoucna využitelné v reálném životě.

Ráda bych vás v tomto článku seznámila s jakýmsi desaterem naší práce a přiblížila vám všem alespoň trochu koncept, se kterým již řadu let hasičské děti trénujeme. Díky němu každoročně dorůstají další a další mladí lidé, kteří navazují na myšlenku dobrovolného hasičství v České republice.

• **Učíme děti spolupráci a disciplíně, neboť žádný hasič nedokáže zasahovat sám.** „Hasičina“ byla odjakživa týmovou aktivitou a je důležité zvláště v dnešní době, která je zaměřená na individuální výkony a na osobu jednotlivce, budovat v dětech schopnost spolupracovat a společně se na pomoc druhých. Ruku v ruce s uvedeným jde samozřejmě nejen schopnost pomoc využívat, ale taktéž ji nabízet.

• **Děti vedeme k péči o přírodu.** Děje se tak nejen prostřednictvím ekologické výchovy, základů třídění odpadu, ale např. také každoroční účastí v projektu 72 hodin, v rámci kterého děti uklízejí Zliv a její okolí. Setkávám se s argumenty, že děti „uklízejí po sobě“. Ráda bych zde zdůraznila, že 90 % nasbíraného odpadu po Zlivi tvoří láhve od alkoholu, krabičky od cigaret, plechovky od piva a dále odpad z domácností v podobě starého oblečení, matrací, nepojízdných kol apod. Jen zlomek odpadu tvoří odpad v podobě obalových materiálů, papírů a dalších plastů.

• **Kromě péče o přírodu vedeme děti k péči o město, ve kterém žijí.** Určitě jste již každý viděl po Zlivi chodit děti, které se svými vedoucími roznášejí třeba právě Zli-

van. Dále každý z vás mohl zažít letos roznos a distribuci jodidových tablet, při které opět asistovali i starší žáci, které tímto vedeme nejen k určité zodpovědnosti, ale taktéž k myšlence, že je důležitá sounáležitost s městem a občany města, ve které žijí. Jsem pyšná na fakt, že děti volná odpoledne často tráví pomocí městu při zajišťování výše uvedených aktivit a nikoliv například u počítačů či „poflakováním po městě“.

• **Při systému péče nezapomínají hasiči ani na seniory, neboť věříme, že je důležité děti naučit úctě ke stáří.** Jsou to právě předchozí generace, které nás učí, které nám předávají své zkušenosti a ke kterým je potřeba se proto chovat s náležitou úctou. Děti tak například každoročně vyrábějí přání do Domova s pečovatelskou službou nebo v případě potřeby pomáhají s distribucí ochranných pomůcek, léků či s nákupem potravin.

Pokud děti směrem úcty ke stáří nepovedeme, bude to jednou naše generace, která bude sedět opuštěná v domově důchodců bez jediné návštěvy a jediné vlídného slova.

• **Hasičské děti musí dále v hasičárně plnit brigády,** v rámci kterých myjí okna, utírají prach, dezinfikují toalety a koupelnu nebo například myjí techniku. Ačkoliv žijeme ve světě, který věří, že dětem by se nemělo nic přikazovat a že je skoro nelidské „nutit“ děti k práci, my věříme, že chtějí po dětech práci a podíl na tom, že mají zájem, které využívají stejně jako my dospělí, je naprosto v pořádku a vede je to k ur-

Každoroční účast v projektu 72 hodin, v rámci kterého děti uklízejí Zliv

Václav Dolejší

čitému vděku a ocenění toho, co mají. Každý člověk si více váží toho, co musel získat a udržet si, než toho, co mu „spadlo do klína“ bez práce.

• **Protože opravdu nejsme kroužek jen o běhání s hadicí, vedeme děti všestranně.** Děti se učí lézt po laně, střílet ze vzduchovky, rozdělávat oheň, posílat poštu, zalátat si ponožky, najít jednoduché informace, které potřebují na internetu nebo v knihách, učíme je vařit a péct a v neposlední řadě je učíme jednoduchým pracím typu vyměnit žárovku, nasekat si třísky na oheň, zatlouct hřebík.

Ačkoliv žijeme ve světě, kde naleznete mobilní aplikaci na vše, stále je to doba, kdy za vás mobilní aplikace neuvaří a žárovku nevymění. Je důležité děti těmto praktickým dovednostem učit, neboť se čím dál častěji setkáváme s tím, že si děti neumí ani zavázat boty, protože bylo pohodlnější jim koupit boty na suchý zip. Jak pak můžete po takovém dítěti chtít složitější úkol, když jeho „problém“ zručnosti začíná již u vlastních bot.

• **Konečně se dostáváme k tomu běhání s hadicí. Být hasičem není jen o tom.** Trváme na tom, aby děti byly, nebo se alespoň pokoušely být, fyzicky všestranné. V dobách minulých nejenže děti uměly kotoulat, dokonce si na vlastní kůži pamatují to, když jsme se ho učili dělat na gymnastické kladině. Dnes děti pro jistotu kotoulat nedělají, protože jednomu to nedělá dobře na záda, druhému na ruce a třetímu psychicky. S vědomím toho, že takhle to nejde donekonečna, vedeme děti k všestrannosti i fyzické. Snažíme se, aby formou rozvíček, her a různých úkolů byly nuceny posouvat své hranice schopností psychických, ale i fyzických.

• **Důležitým prvkem našeho vedení je výuka první pomoci a její zvládnání.**

Dalo by se říct, že to do dětí „lejeme hořem dolem“. Je to důležité. Ačkoliv žijeme ve světě moderní techniky a skoro neomezených možností, stále je průměrná doba dojezdu sanitky 10–12 minut, když to jde dobře. Jen pro představu, bez kyslíku vydrží mozkové buňky a neurony pouhých 5 minut. Dospělý člověk může v důsledku masivního krvácení vykrvácet během 2 až 3 minut. Pak je vám fakt, že mobilní aplikace dokázala zavolat záchranku, stejně k ničemu.

Netvrdím, že hasičské děti zvládnou stresovou situaci a dokáží 100% zachránit lidský život. Věřím však, že se o to alespoň dokážou účinně pokusit.

• **V neposlední řadě děti učíme lidskosti.** Často slyším, že děti jsou zlé a kruté, protože snadno ze svého kolektivu vyčlení každého, kdo se jakkoliv liší (a nemusí se jednat o barvu pleti, orientaci, národnost či náboženství). Může se jednat o obyčejnou zálibu či jakoukoli jinou odlišnost, která se zrovna „nehodí“. Dbáme na to, aby děti pochopily, že jsme každý jiný a že se kdokoli kdykoliv z nás může stát obětí šikany či utlačování.

Troufám si tvrdit, že pravidlo o toleranci a ochotě přijímat druhé považujeme za jedno z těch nejdůležitějších. Na druhou stranu musím zdůraznit, že děti se veškerým návykům, předsudkům a chování učí od nás dospělých. Tímto tudíž apeluji na vás, milí čtenáři. Děti se vždy budou chovat k druhým tak, jak uvidí nás chovat se k ostatním. Tento bod tudíž není jen o tom, že je třeba děti vychovávat. Musíme všichni začít u sebe. Zdůrazňuji tak například fakt, že křičet přes celé sídliště na děvče, které vám přineslo jodidové tablety, ať „sí ty tablety sežere a jde s nimi... víte kam“, není vhodným výchovným příkladem.

Děkuji všem, kteří dočetli až sem. Zda se mnou souhlasíte či nikoliv, nechám pouze na každém z vás. Svůj úkol jsem splnila tím, že jsem vám umožnila nahlédnout do relativně spletitého a komplexního světa hasičů ve Zlivi. A pokud jste četli důsledně, možná vás zarazilo, že v mém desateru chybí poslední bod. A máte pravdu. Tento bod chybí záměrně, neboť budu ráda, pokud se mi ozvete (například přes facebook Hasiči Zliv) a podělíte se se mnou o svůj názor na to, co by mělo být poslední „výsadou či posláním“ mladého hasiče. Děkuji vám.

Markéta Samková, SDH Zliv

Byla to zlatá doba, „dědo“

Tenkrát, před těmi dvaceti lety, když se parta nadšenců spojila, aby vytvořila v tu dobu něco ve Zlivi nevidaného, nebyl ještě pan Dolejší součástí celého projektu.

No ano, mnozí již tušíte, že řeč je o tenisových kurtech a jejich zrodu, ale především o jejich prvním správci, Václavu Dolejším. Dovolte nám vzpomínat na člověka, který se tak trochu náhodou ocitl v roli, která byla pro chod tenisu tak důležitá.

Píše se rok 2000, myšlenky o vzniku tenisového klubu jsou na papíru, zatímco stavba se fakticky rodí v sousedství fotbalového hřiště. Léto už je v plném proudu a blíží se slavnostní otevření za účasti řady významných osobností.

Ani ne měsíc před startem však komplikuje situaci fakt, že původně domluvený správce nemůže na pozici nastoupit. Co teď? ▶

„Tenkrát nám vytrhl trn z paty jeden člověk,“ zmiňuje Pavel Kuchař, v té době sportovní manažer klubu. Na jednom ze setkání zakladatelů klubu padlo jméno pana Dolejšího jako schopného a aktivního důchodce. A opravdu. Šel do toho!

A šel do toho s velkou dávnou energií a nadšením. „Ač sám tenis nehrál, rozdával o tenise rozumy, žil pro něj,“ řekla o něm Marie Kubištová.

Díky němu a jeho rodině šlapalo správcovství na kurtech jako dobře namazaný stroj po celých pět let jeho funkce. „Do srdcí členů se vepsal svým laskavým přístupem, veselou povahou i smyslem pro legraci. Mnoho členů našeho tenisového klubu ho familiárně oslovovalo dědo,“ zavzpomínala nynější předsedkyně klubu Helena Phungová.

Byl to ale také člověk přísný. Na kurtech vyžadoval kázeň typickou pro tento bílý sport. Rozpis kurtů se snažil pečlivě kontrolovat, aby si mohlo zahrát co nejvíce lidí. Nikomu nedovolil hrát bez trička, nedorozumění řešil diplomaticky. „Ano! Byl vždy upravený, řídil kurty s elegancí a noblesou,“ doplnil Pavel Kuchař.

Jan Mojka o něm napsal: „Skvěle vedl hospodu i kurty. „Děda“ byl vedoucím tenisového družstva a dělal i sestavy. Byla to zlatá doba, největší euforie.“

Celý tenisový klub posílá vzpomínku na svého prvního správce a upřímnou soustrast rodině a příbuzným.

Výkonný výbor Tenisového klubu Zliv

Další cílovou skupinou Charity České Budějovice jsou děti a mládež ve věku od 6 do 26 let, které zažívají nepříznivé sociální situace. Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež s názvem V.I.P. poskytuje výchovné, vzdělávací a aktivizační činnosti. Dále zprostředkovává kontakty se společenským prostředím nebo nabízí poradenství v tíživých životních situacích.

Aktivizační služba pro rodiny s dětmi SASANKA je zaměřena na rodiny s dětmi nebo pro jednotlivce, kteří mají dítě ve své péči. Smyslem je pomoci jim v okamžiku, kdy se dostali do krizové životní situace (rozvod, dluhová past, odebírání dětí apod.), zachovat a zajistit podmínky pro zdravý vývoj dítěte.

Služba DOMINO pomáhá osobám, které se dlouhodobě léčí s duševním onemocněním. Tato služba poskytuje prostor pro sdílení starostí, pomáhá řešit problémy v sociální oblasti a nabízí řadu terapeutických aktivit, které si kladou za cíl přispět ke zlepšení duševního zdraví uživatelů. Nikdo zde není hodnocen ani odsuzován.

Charita České Budějovice nabízí i občanskou poradnu. Poradna Eva je určena pro osoby starší 18 let, které se ocitly v těžké životní situaci (vztahy v rodině, finanční situace, komunikace s úřady, bytová situace, apod.) anebo jim taková situace hrozí.

Jak je vidět, škála nabízených služeb je opravdu široká, a proto Charita jde ruku v ruku s heslem „Každý člověk je pro nás důležitý.“ V dnešní těžké době se nebojme říct o pomoc. Ať už pro sebe nebo pro své blízké. Charita České Budějovice nabízí pomoc opravdu všem.

Rádi bychom připomněli, že mimo jiné se můžeme začátkem nového roku těšit na požehnání Tří králů v rámci Tříkrálové sbírky, která má celorepublikový rozsah. V roce 2023 Tříkrálová sbírka připadá na období od 1. do 15. ledna. Opět zaplaví republiku koledníci se zapečetěnými charitními kasičkami v rukou, zazpívají, popřejí šťastný nový rok a předají drobné dárky. Koledníci dnes, stejně jako kdysi, šíří mezi lidmi Boží požehnání a poselství milosrdné lásky a prosí přitom o příspěvek pro lidi v nouzi. Z těchto peněz jsou každoročně podpořeny stovky záměrů – drobných projektů pro lidi v nouzi.

Tříkrálová sbírka dokáže spojovat lidi a navodit pocit radosti a soudržnosti. Mimo jiné zprostředkovává mezigenerační setkávání.

Ve Zlivi proběhne koleda 7. a 8. ledna 2023. Jde také o skvělou příležitost, jak začít nový rok dobrým skutkem.

Charita podá ruku každému...

Blíží se nový rok a spolu s ním i některé změny v organizační struktuře nestátní neziskové organizace Charity České Budějovice. Na začátek roku 2023 je plánováno sloučení Charity Zliv s Charitou České Budějovice.

Tato změna je součástí strategického plánu rozvoje Charity, který byl stanoven vedením Diecézní charity České Budějovice. Tento krok má za úkol hlavně zkvalitnění služeb pro potřebné a snížení administrativní zátěže.

Charita Zliv nabízí v současné době službu: Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež (NZDM), které poskytuje výchovné, vzdělávací a aktivizační činnosti. Cílem této služby je vytvořit dětem bezpečný prostor bez alkoholu a drog, pomoci a poradit v případě, když se klient dostane do problému. Tato služba přejde pod Charitu České Budějovice, sloučí se s českobudějovickým NZDM a zároveň změní název na již existující V.I.P. „Bude to jeden nízkoprah se stejným identifikačním číslem v registru, ale s provozem ve dvou místech.

Pro místní uživatele této služby se ale nic nemění,“ vysvětluje vedoucí NZDM v Českých Budějovicích, Jitka Borovková. NZDM ve Zlivi sídlí na nám. Míru 10, je otevřeno každý všední den od 12 do 18 hodin a vítané tam jsou především děti a mládež od 6 do 26 let.

Charita České Budějovice je nestátní nezisková církevní organizace zřízená Biskupstvím českobudějovickým. Nabízí své služby již více než 30 let. Jedná se o sociální a zdravotní služby na území města České Budějovice a v přilehlých obcích a je určena všem, kteří to potřebují nebo nabídnuté služby ocení. Jedná se například o sociálně slabé rodiny, seniory, jakkoliv nemocné

občany, dlouhodobě nezaměstnané, lidi bez domova, duševně nemocné, sociálně ohrožené děti aj. Charita České Budějovice má pod sebou 13 služeb a několik projektů, které pokrývají různé cílové skupiny.

Charita České Budějovice nabízí takzvanou komplexní domácí péči. Sem například patří pečovatelská služba, která je určena osobám se sníženou soběstačností. Jedná se o pomoc ve vymezeném čase např. s hygienou, úklidem, zajišťuje i nákupy, či dopravu k lékaři.

Některé rodiny určitě ocení domácí zdravotní péči, kterou zajišťují zdravotní sestry v domácím prostředí pacienta na doporučení ošetřujícího lékaře. Součástí je i poskytnutí hospicové/paliativní péče.

Další služba, kterou mnozí vítají, je osobní asistence. Tato služba nabízí pomoc, podporu a péči pro občany, kteří potřebují asistenci od druhé osoby. Na rozdíl od pečovatelské služby osobní asistence je poskytována osobám již od tří let věku a využívá se na delší časový úsek (na jednu a více hodin). Osobní asistenti pomáhají vyplňovat volný čas např. trénováním paměti, četbou nebo usilují o plnohodnotné zapojení se klienta do běžného a společenského života.

Mimo jiné Charita České Budějovice zajišťuje rozvoz obědů nebo nabízí k zapůjčení kompenzační pomůcky. Tím ulehčuje život nejen těm, kteří to potřebují, ale také jejich rodině a okolí.

Sto let od počátku kronikářské práce

„Pamětní kniha obce Zlív“ se začala oficiálně rodit právě v tomto období v roce 1922. Tehdejší učitel zlivské školy Antonín Vitha se stal kronikářem a práce se ujal s odhodláním a precizností na téměř dvacet let. Pojďme se začít do jeho textů nejen o Zlivi jako takové, ale i o událostech prvního zaznamenaného roku...

„Kdy byla Zlív založena, není známo. Že však již v době pohanské stávala na pahrbcích zlivských či na úpatí jejich osada, dosvědčují časté nálezy střepů popelnic. Jméno Zlív odvozuje se od slova „sliv“ (vody). První dějepisná zmínka o vesnici děje se v r. 1492.“

„Vesnice Zlív leží v župě (vyšší územně správní celek, pozn. autora) česko-budějovické, 15,9 km od Čes. Budějovic a v soudním okrese hlubockém (...). Tu mezi pahrbky „Vartou“ a „Štumbauerů vrškem“ a pak od nich k rybníkům Bezdrevu a Zlivskému či Hornímu chýlí se k sobě 142 domky zlivské. Střediskem Zlivě jest prostranná, skoro čtvercovitá návěs vysázená mladými lipkami. Na ní vypíná se uprostřed prostý filiální kostelík sv. Václava. (...) Bohoslužby obstarává tu nyní farář v. v. P. Jan Zbořil.“

Tyto a další odstavce v úvodu pamětní knihy měly snahu vykreslit naše město (tehdy ještě vesnici) v takové míře, abychom si my, budoucí generace, mohly představit, v jakých podmínkách a v jakém stavu se zde žilo v tehdejší době. Leckteré poznámky jsou více než zajímavé, některé veselé nebo naopak smutné, snad i raritní.

Posoudit může současný čtenář i to, jakou cestu město ušlo za posledních sto let ve svém rozvoji v jednotlivých odvětvích zlivského bytí.

Další částí, kterou se pan Vitha zabýval v úvodní kapitole kroniky, byla jemu jistě velmi blízká, ne-li nejbližší: „Protějšek kostelu na východě činí obecná škola. Je jednopatrová, byla postavena v roce 1889. Byla nejdříve jednotřídní, přibývajícím obyvatelstvem však se rozšiřovala, takže v r. 1912 podniknuta musila býti u ní přístavba. V tomto roce má 4 definitivní třídy s 224 dětmi. Prvním učitelem na škole zdejší byl Jan Fafl. V dnešní době působí na ní ři-

dící učitel Ladislav Jungmann, učitel Antonín Jankovský, Emil Schwarzwinger a Antonín Vitha.“ Kronikář se ve svém popisu nevyhnul poště, nádraží ani továrně na šamotové zboží (dříve „šamotka“, později Schiedel, pozn. autorky). Původně byla pošta součástí továrny a ředitel továrny, pan Vojtěch Kocourek, byl zároveň i poštmistrem. Nádražní stanici označil kronikář jako zánovní a elegantní. Značně vytižená byla v té době dopravou nejen zboží, ale i osob. Jak zmiňuje pan Vitha: „Jen školních dětí odjíždí denně 100 do Č. Budějovic.“

Pan Vitha dále píše: „Každé místo, jemuž Osud vložil do vínku dar železniční stanice a továrny, rychle vzrůstá. Zlív, majíc oba tyto dary, mílovými kroky dobíhá svého bývalého pána, Hlubokou.“

počet obyvatel ve Zlivi v roce:

1869	317	1921	1360
1890	600	2022	3495
1910	1280		

Počet obyvatel bez obyvatel Zálužic, které k nám dříve náležely, pozn. autorky

Dále se kronikář věnuje podrobnějšímu výčtu obyvatelstva z pohledu pohlaví, národnosti a náboženství. Významným činem tehdejšího zastupitelstva (vládnoucího od r. 1919), jehož hlavou byl pan Antonín Kropáček, označuje vysázení Štumbauerů vršku ovocnými stromy, kterých bylo ve Zlivi velmi málo. „Jmenovaný pahorek, kolem něhož obepíná se vesnice v polokruhu, vysázen byl třešněmi, jabloněmi a hrušněmi v r. 1919 a 1920.“

Všeobecné vzdělání a kultura nebyly pro zpočátku spíše konzervativní Zlív významným článkem společenství. Zásahu o jejich rozvoj měl až příliv cizího obyvatelstva

a s tím související vyšší poptávka po kvalitnější úrovni vzdělání, a pak také vznik Národní jednoty Pošumavské, knihovny, Ochotnického spolku Tyl a Sokola. „Poslední spolek (myšleno Sokol, pozn. autorky) pořádá nyní veškeré národní oslavy a má v kulturních věcech rozhodující slovo, jelikož soustřeďuje nejlepší pracovníky obce.“

Tento rok byl velmi plodný na velká rozhodnutí z pohledu rozvoje města. V listopadu 1922 se zastupitelstvo města usneslo, že daruje pozemek na „Vartě“ Tělovýchovné jednotě Sokol na stavbu sokolovny. Také v listopadu téhož roku:

„...vstoupila v život četnická stanice a umístěna byla v domě p. Ant. Kropáčka. Velitelem jejím ustanoven byl p. Rudolf Lang, vrchní strážmistr, četníky strážmistry p. Vondra a Soukup.“ A 26. prosince bylo rozhodnuto, že v tom dalším roce bude zřízen hřbitov. „Pozemek dá obec; dle navrženého plánu stavitele p. Čermína z Hluboké bude státí hřbitov asi 70.000 Kč. Částka ta splácela by se ročně vždy 10.000 Kč.“

„Podnebí zlivské vyznamenává se vlivem rybníků značnou vlhkostí, která působí přístěhoválym častou rýmou. Nízká poloha kraje, hladina Bezdrevu a rozsáhlé lesy mírní v létě vedra a v zimě brzdí přílišné klesání teploty. Kolem obce sejde sníh pravidelně o 14 dní dříve než v dohledných obcích okrese netolického. Kromě rýmy chová vlhkost Zlivě jinou, nepříjemnou věc; podporuje vývin komárů, kteří stávají se trýzní za letních večerů.“ (...) „Letošní podzim a začátek zimy vyznačoval se stálými dešti. V nižších polohách osení úplně se ztratilo. Obec pak tonula v blátě po 3 měsíce.“

„Stálým pronásledováním vymizeli z lesů zlivských srnci a počet zajíců klesl na několik kusů. Za to ptactva neubývá.“ „...divoké husy, kachny, lysky, slípky, roháči a rackové. (Pamatujete si dobu, kdy vám nad hlavou pravidelně kroužil racek, symbol a součást znaku města? Pozn. autorky)... „Koruny starých borovic na Králičím vršku posety jsou sty hnízda a nepříjemné klábosení havranů zaléhá do Zlivě od časného jara.“

Tak třeba takový je pohled kronikáře na svět kolem. Na pestrobarevnou bublinu, ve které žije každý z nás a kterou často vnímáme tak samozřejmě a jistě. Někdy až tak obyčejně, že vnímání toho bezprostředního okolí vlastně vnímat přestaneme. Kronikářovým úkolem a snahou bylo (a dodnes je) vytvořit pro čtenáře soupis věcí, činů, tvorů i stavů dané doby v tak barvitějším spektru, abyste si vy, ale především budoucí generace, mohly o něco snadněji utvářet obraz tak blízkého místa, jako je domov. Iva Kučerová, kronikářka Zlivi

Z dění v knihovně vybíráme...

Židé nejsou jen lichváři

Listopad v knihovně byl ve znamení výstavy „Veselé putování židovskou historií“ Kláry Smolíkové a Tobiáše Smolíka.

Tato putovní výstava je určena široké veřejnosti, skládá se z bohatě ilustrovaných dvoustran z knihy „Cha cha chá, zasmál se Mordechaj“ o dějinách Židů v Čechách a na Moravě. Ilustrace pocházejí z autorské dílny Vojty Šedy. Knihu si můžete zapůjčit v naší knihovně. Výstava resp. její knižní předloha je plná zajímavostí:

* Jistě znáte pověst o golemovi, umělem člověku z hlíny, kterého oživil rabi Löw. Nic takového se ve skutečnosti nestalo, ale základ této báje vychází z myšlenky z hebrejské Bible, kde se praví, že Bůh člověka uhnětl z hlíny a vdechl mu život. Jen pro zajímavost: Samotné slovo golem znamená v hebrejštině neforemný, nedokonalý nebo dokonce nemehlo. Legenda o golemovi byla skvěle zpracována v dvoudílné filmové pohádce režiséra Martina Friče Císařův pekař – Pekařův císař.

* Věděli jste například, že Židé byli zdatnými obchodníky již v 10. století? Kromě matematiky a geografie ovládali řadu jazyků, které potřebovali pro své obchodování. Domluvili se slovansky, arabsky, persky, řecky i španělsky a znali i základy hebrejštiny. Naproti tomu většina Slovanů obývajících území Čech neuměla číst ani psát a věnovala se převážně zemědělství.

* Slyšeli jste někdy název „Kenán“? Tak Židé označovali české země, a to proto, že se zde na trzích kromě jiného prodávali také otroci a v biblickém příběhu je Kenán zemí, v níž sídlili otrokáři.

Poděkování

Ráda bych také poděkovala Českému červenému kříži a především paní Dagmar Klímové za zdravotní besedu na téma **civilizační nemoci, která proběhla v knihovně dne 8. listopadu 2022.**

Paní doktorka MUDr. Veronika Horanová nás seznámila s problematikou širo-

kého spektra onemocnění, které souvisí s naším (mnohdy) nezdravým životním stylem, a přidala povzbudivá slova a doporučení, co pro své zdraví můžeme udělat.

Celá přednáška se nesla v příjemné atmosféře. Společně jsme měli možnost si připomenout, že bychom na své zdraví měli nahlížet komplexně, uvědomit si, že lepší než překotné změny je dělat postupné, drobné krůčky a že bychom měli plně důvěřovat svému tělu – je natolik moudré, že se z našich prohřešků dokáže často zotavit samo nebo nás včas upozorní, že je něco v nepořádku. Jen mu musíme naslouchat a tyto varovné signály nepřehlížet.

Vážení čtenáři i nečtenáři, chtěla bych vám poděkovat za vaši přízeň v tomto roce, popřát vám a vašim rodinám krásné Vánoce v klidu a v pohodě, do nového roku co nejvíce zdraví a optimismu a co nejméně starostí.

Pro knížky, které vám nepřinesou Ježíšek, si přijďte do knihovny... Těším se na setkávání s vámi.
Jana Rozvoralová, knihovnice

Požádat o pomoc není známka slabosti

Při náhlém onemocnění člena rodiny najednou vyvstane několikero otázek, na které neznáme odpověď, ale hlavně může přijít stres z toho, že nevíme, jak situaci zvládneme.

V takovém případě je třeba postupovat s klidem a zjistit si co nejvíce informací. Kolik péče bude potřebovat osoba, o kterou má být pečováno? Kolik času to zabere? Budu muset odejít z práce, abych se dokázal/a postarat? Kdo mi pomůže?

Po zodpovězení těchto otázek je dobré co nejdříve kontaktovat jakoukoli sociální službu ve vašem okolí či lékaře a ti by vám dále měli poradit, popřípadě předat kontakty na další služby, které vám s vaší situací pomohou.

Naše organizace poskytuje terénní službu osobní asistence v Dřítině a okolí do 20 km, denně od 7 do 19 hodin. Jedná se o pomoc při zvládnání běžných úkonů péče o vlastní osobu, pomoc při osobní hygieně a zajištění stravy, pomoc při zajištění chodu domácnosti, výchovné, vzdělávací a aktivizační činnosti, zprostředkování kontaktu se společenským prostředím a pomoc při uplatňování práv, oprávněných zájmů a při obstarávání osobních záležitostí. Naší cílovou skupinou jsou osoby od 18 let s tělesným, zdravotním, mentálním, chronickým duševním a kombinovaným postižením a senioři.

Mimo těchto služeb mohou naši klienti využívat různých fakultativních služeb a nejen naši klienti také půjčovnu kompenzačních pomůcek. V rámci různých projektů nebo z naší dobrovolné iniciativy také pořádáme akce jako například setkání u ohně s opékáním buřtů, různá tvoření vánočních či podzimních dekorací a aktivizační činnosti.

V letošním roce dobíhá projekt v rámci dotačního programu Jihočeského kraje, kdy probíhala setkání pro osoby, které pečují o své blízké. Při setkáních s pečujícími probíráme různá témata podle jejich zájmu, v rámci mobilní poradny pečujícím radíme například s nastavením péče, vyhledáním sociální služby, jednotlivými úkony péče (jako je úprava lůžka, obsluha nesoběstačné osoby), s kompenzačními pomůckami a se státními příspěvky a podporami a dalšími věcmi potřebnými pro snadné pečování o blízkého.

**Kontakt: ředitelka Bc. Jana Vodičková
tel.: 723 900 285
e-mail: papslunecnice@seznam.cz
www.appslunecnice.cz**

Eliška Hájková, APP Slunečnice Dřítěn

Společenská kronika

Životní jubileum

říjen 2022

Jozef Fárek – 80 let

Naděžda Huleová – 80 let

Marie Fárková – 85 let

listopad 2022

Karel Štumbauer – 80 let

Dagmar Popelová – 80 let

Marie Kadlecová – 80 let

Marie Ludačková – 85 let

Štefan Diviš – 85 let

Josef Polena – 90 let

prosinec 2022

Václav Trávníček – 80 let

Zlatá svatba

říjen 2022

Josef a Eva Maxovi

listopad 2022

Miloslav a Věra Krejčí

Josef a Libuše Zajíčková

Zapomenutými stezkami šumavským pohraničím – 2. část

V minulém čísle jsme se díky Romanu Hradeckému a jeho partě kamarádů ocitli v šumavském pohraničí a opustili je v okamžiku, kdy se po celodenním putování uložili k odpočinku. Dnes budeme ve vandru pokračovat dále, vystoupáme na Mokřůvky a další vrcholy a nakonec se vrátíme na Bučinu.

Před sedmou ranní nás lehce pošimrají první sluneční paprsky, které nás zanedlouho vytáhnou z pelechů. Na uvaření čaje nemáme dost vody, a tak hned po snídani balíme. Modré nebe doplňuje nízká oblačnost zakrývající Finsterau. Máme krásný výhled přes kamenné moře na Luzný. Vysušuji zamřazený objektiv a snažím se co nejlépe zvěčnit tu nádhru. Jsme rádi, že jsme večer zabloudili právě sem.

Kluci jdou dohledat nedaleký vrchol Steinfleckbergu (1 341 m n. m.), zatímco já se sluním u chatky. Dohodli jsme se na pokračování po hranici přes Malou Mokřůvku a odtud k Ptačí nádrži na vzdálenou turistickou stezku. Opět nám teče do bot, byť okolí rychle vysušuje hřejivé slunce. Vracíme se na louku, kde jsme včera zakufrovali. Dnes je výhled skvělý a do sytosti si ho užíváme. Suneme se po pěšině směřující k Grossschwarzbachu, abychom po chvíli zabočili do drsnějšího terénu k Velké Mokřůvce. Projít jde celkem dobře, přesto si musíme vybírat mezi padlými stromy co nejsnazší cestu. Venca má nohy samý šrám a jde pomalu a opatrně. Dnes opravdu není kam spěchat.

Když se konečně objeví bílý hraniční kůl, shodíme bágly ze zad a vracíme se na plochý vrchol Velké Mokřůvky (1 370 m n. m.). Mělké sedlo mezi oběma Mokřůvkami překonáme snadno, na Malou Mokřůvku je však stezka zarostlá a neznatelná. Jdeme vysokým borůvkám, které nám ryje suchými šlahouny do kůže nohou krvavé ornamenty tak surově, že nasazujeme na výstup kalhoty s dlouhými nohavicemi. Opět se krmíme velkými chutnými borůvkami, kterých jsou zde tisíce. Na vrcholu Malé Mokřůvky (1 330 m n. m.) se hranice stáčí ostře doprava. Široký travnatý hraniční průsek přímo zve k pokračování po něm. Není proč váhat. Rozhled ze stezky již omezují mladé smrčky, přesto zahlédneme sluncem ozářenou, vzdálenou planinu Filipovy Hutě.

Za Mrtvým vrchem (1 294 m n. m.) rozhodíme karimatky, vyhříváme se a lelkujeme. Jako na potvoru se hned přičene obří tmavý mrak a nám nezbyvá než znovu pokračovat za svým cílem. Tím prvním

je doplnit zásoby vody. Podle mapy máme několik potůčků před sebou. Pramení z Biskupské slatě, kterou zanedlouho docela složitě procházíme. Mokřady viditelně trpí bez ochrany okolního vzrostlého lesa nedostatkem vody, a tak ji překonáváme bezpečně suchou nohou. I zde již vyrůstají mladé smrčky. Znatelný to rozdíl od konce devadesátých let. Přece jen je pohled na krajinu příjemnější, když zde k nebi netrčí pouze suché pahýly.

Biskupská slat

Nabereme z potůčku čistou pramenitou vodu a přestože je brzy odpoledne, hledáme si místo na bivak. To najdeme kousek od červené turistické značky směřující na Černou horu. Plac na rozcestí dvou starých cest je porostlý mechem a nízkou travou. Ideální místo pro delší siestu. Vracíme se o 25 let zpět, znovu vaříme čaj a kafe na lihovém vařiči. Dělíme se o zbylé jídlo, kterého máme stále dost, a odpočíváme.

Čas k večeru rychle utíká, přesto stačíme kdeco probrat. Venca přiznává, že i putování bez ubytování v penzionu má své kouzlo. Znáám tohle kouzlo dobře, již dávno jsem mu propadl. Vždyť i díky němu jsme za celý den nepotkali živou duši. Večer je nezvykle tichý. Jen několik ptáčků zpěváčků narušuje klid. Ležím na karimatce a dívám se dlouho vzhůru na tmavnoucí oblohu, po které neustále mezi mraky prolétají obří letadla do vzdálených destinací, a vím, že jsem spokojený právě zde. Doma na Šumavě.

Dnes jsem se po dlouhé době dobře vyspal. Paradoxně pod širákem. Rosa padala na zlatou stranu izotermického pozlátka,

kterým jsem si přikryl spacák, a ani vysrážená vlhkost pod ním mi nevadila. Když slunce po sedmé hodině rozešlo mraky, vše se rychle vysušilo. Dokonce i boty. Snídáme a v poklidu balíme.

Zatímco já budu dobrovolně hlídat batohy, Roman jde s Vencou zdolat vrchol Černé hory (1 315 m n. m.), kde ještě nebyl. Oba se vrací až za hodinu a půl, protože dobytí vrcholu nebylo až tak snadné. Čekal jsem to a obrnil se nekonečnou trpělivostí. Počítal zaječí bobky v trávě, pozoroval mladé čmeláky, jak se ulívají a spí na bodlácích, nebo jsem se jen tak procházel.

Náš další postup je již jednoduchý. Přesto nám přinese další tři významné vrcholy. Prvním je Siebensteinkopf (1 263 m n. m.), na který vede značená modrá odbočka Na Strážní stezce. Mírným stoupáním dojdeme k hranici, kde si za smrčky ve vysoké trávě schováme batohy a na vrchol běžíme nalahko. Škoda, že je zrovna zamračeno, ale i tak je rozhled od vrcholového kříže úžasný. Znovu pod sebou vidíme Finsterau, v dáli na jihovýchodě hřeben Trojmezí, Boubín s Bobíkem, Knížecí stolec, Chlum i vzdálenou Klet'. Dohlednost je velmi dobrá. Na západ od nás se táhne dlouhý ježatý hřbet Mokřůvek a za Steinfleckenbergem vystupuje snad až do nebes kamenitý vrcholak Luzného.

Dalším vrcholem je Stráž (1 308 m n. m.), kam si cestu usnadníme stezkou po hranici. Hřeben spojující Siebensteinkopf, Stráž a Holý vrch je dobře prostupný. Poprvé na vandru jdeme nepožraným, vysokým smrkovým lesem. Za červenou turistickou značkou přicházející od pramenů Vltavy znovu házíme bágly do mladých smrčín a rovnou za nosem míříme na vrchol Stráže. Za malé převýšení je nám odměnou pohled daleko do českého vnitrozemí.

Za vrcholkem je nyní paseka, a tak rozhledu nic nebrání. Jako na dlani vidíme Černou horu, špičku Sokola (Antýglu) a také nejvyšší horu celé Šumavy Velký Javor (1 456 m n. m.). Po cestě hřebenem pokračujeme ještě na zarostlý Holý vrch (1 294 m n. m.), který od Stráže odděluje pouze mělké sedlo. Pro Vencu je to splněný sen. S Mrtvým vrchem je to devátý vrchol za tři dny. Z Holého vrchu jdeme na spodní cestu a po ní zpět na červenou. Hotel Alpská vyhlídka na Bučině bude konečný cíl našeho snažení.

Cestou se dáváme do řeči s Kerstenem, Němcem z Dortmundu, který po Česku putuje sám, rád mluví (česky, rusky, německy), a tak ho dotáhneme až do hospody. Okruh se uzavřel.

Roman Hradecký, www.slapoty.cz

Nové knihy v knihovně

Mélissa Da Costa:

Adresa naděje

Amanda odešla z města a usadila se v osamělém domě v Auvergni, aby mohla dát prostor svému zármutku. Nikdy si nepomyslela, že by se mohla cítit až tak zle. Venku svítí slunce a zpívají ptáci, ale ona se ukrývá v chladném přítmí domu, aby nemusela čelit životu. Když se jí ale do rukou dostanou zápisky paní Huguesové, předchozí majitelky domu, pomalu se probírá z bolavé letargie a postupně se pouští do obnovy staré opuštěné zahrady. Jak se střídají roční období, mění se i Amandin ži-

vot, v hlíně nachází novou sílu k životu a otevírá se novým zážitkům a jedinečným setkáním. A každé ráno... každé ráno se stává příslibem, že po něm přijde i další.

Julia Phillips:

Mizející země

Strhující drama ze samého konce světa. V divoké a nespoutané přírodě Kamčatky se dvě dívky lehce ztratí a při jejich pátrání vyplouvá na povrch řada ran, které si tento kraj s sebou nese z historie a vyvolává v některých postavách nostalgiu po padlém sovětském režimu. Dějem se

vine nedůvěřivost vůči původním obyvatelům a novým přistěhovalcům a nespravedlnost dvojího metru, kterého se tito lidé dočkají od autorit i sousedů.

Kelley McNeelley:

Den jako tenhle

Annie Beyersová má všechno – krásný dům, milujícího manžela a rozkošnou dceru. Když veze Hannah k pediatrovi, je to den jako každý jiný... Dokud se o několik hodin později neprobudí v nemocnici a nezjistí, že měla autonehodu. Když se ale ptá po své dceři, zmatení doktoři jí sdě-

lují, že žádná Hannah neexistuje. Vlastně nic není tak, jak si Annie pamatuje. Šťastných pět let jejího života se zjevně nikdy nestalo...

Ivana Fajnorová:

Emilka

Emilka přišla na svět za první republiky na dědině nedaleko Brna a odešla z něho, když se její země stala znovu svobodnou. Tento kraj nikdy neopustila a svůj život prožila ve 20. století plném událostí, jejichž důsledky ovlivnit neuměla. Přestože byl Emilčin život protkán radostmi i bolestmi obyčejného člověka,...

▼ inzerce

Proč koupelna od nás?

- ✓ Kvalita a detail provedení jsou u nás na 1.místě
- ✓ Soustředíme se pouze na jednu realizaci – eliminujeme tak chybovost v podobě toků informací apod.
- ✓ Informujeme Vás na denní bázi o průběhu realizace – není zapotřebí nás kontrolovat
- ✓ Zajišťujeme 200% vizuální kontrolu díla – přejímka díla je tedy bez jakýchkoliv kvalitativních odchylek

V případě zájmu kdykoliv volejte:

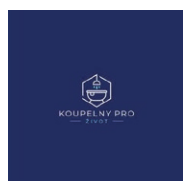
Ing. Tomáš Postulka, jednatel

+420 605 578 103

E-mail:

PostulkaTomas@koupelnyprozivot.cz

IČO: 142 53 488

Web: <https://koupelnyprozivot.cz>
Facebook: Koupelny pro život

Jak pracujeme

Vždy Vám vyjdeme vstříc, pokud plánujete:

- **Svou vysněnou koupelnu** – zajistíme služby od A do Z včetně originálního návrhu designu dle Vašich požadavků
- **Rekonstrukci koupelny** – ať už chcete vyměnit pouze obkladačky za novější model, či koupelnu zvětšit, náš ochotný tým odborníků je tu pro Vás
- **Obložení kuchyňské linky, krbu, technických místností** není pro nás žádný problém

...neváhejte nás kontaktovat!

Obkladačské práce vykonáváme zejména v **Jihočeském kraji**, pokud se domluvíme, rádi za Vámi dojedeme i po celé ČR.

nikdy neztratila sílu jim statečně čelit. Tento román je o opravdové lidskosti, o kráse čirého dobra a o duších obyčejných lidí, jejichž příběhy známe i ze svého vlastního okolí.

Jana Poncarová:

Herečka

První světová válka skončila a duch divokých 20. let posedl srdce všech svobodomyšlných umělců. Patřila mezi ně i herečka Jarmila Horáková. Za oponou jejího talentu se však skrývala vážná nemoc, která oslnivou kariéru přerušila v zárodku. O dvě desetiletí později objevuje Jarmilin příběh také herečka a spisovatelka Olga. V období pro-

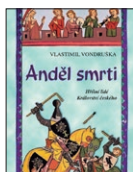

tektorátu se pro ni výjimečný osud stává nejen inspirací, ale i mostem ke svobodě, který vede daleko za hranice ponuré reality.

Vlastimil Vondruška:

Anděl smrti

Jubilejní třicátý román s Oldřichem z Chlumu, panošem Otou a Divišem zavede čtenáře opět na Bezděz a do jeho okolí. Neprostopupné lesy a skalní strže, které se táhnou od Housky ke Kokořínu, však skrývají mnoho tajemství. Pohanství jako by z této pochmurné krajiny nikdy neodešlo a pokud je sem přidělen kněz, je to vždycky jen za trest. Zpočátku se jedná o banál-

ní záležitost, když do manské služby nenastoupí Smil z Tubože. Záhy po něm zmizí další dva manové, jenže nikdo o nich nechce mluvit. Nepochopitelné události se však začnou vršit. Jaký smysl má erb s harpyji, co se skrývá v Ďablově tlamě a proč se zjevuje anděl smrti?

Julian Fellowes:

Belgravia

Původ rozděluje, láska spojuje. Vydejte se do světa britské aristokracie 19. století. Poznejte její lesk i odvrácenou stranu, přepych panského života vykreslený do posledního detailu vévodkyniných šatů a účesu stejně jako neurvalost hráčských doupat

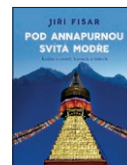

a přístavních krčem. Historický román, vztahové drama a detektivní thriller, to vše je Belgravia, klenot z pera autora seriálu Panství Downton.

Jiří Fišar:

Pod Annapurnou svítá modře

Knihy je rozkročena mezi opravdu inspirativním příběhem a cestopisem. Hlavní hrdina je zdánlivě obyčejný bankovní úředník, který žije svůj spokojený, úspěšný a „nalinkovaný“ život. Ovšem jen do chvíle, kdy se „něco“ stane a on odjede do Himálaje, aby absolvoval 220 km dlouhou pěší pouť kolem Annapurny...

Jakub Jan Ryba Česká mše vánoční

v kostele sv. Václava ve Zlivi
ve středu 21. prosince 2022 od 19 hodin

Účinkují:
Smišený pěvecký sbor ze Soběslavi

Sólisté:
Hana Žvachtová – soprán
Karolína Berková – mezzosoprán
David Kratochvíl – tenor
František Doubek – bas
Martina Pechová – varhany

Jiří Sycha – dirigent

OD 18.15 SI MŮŽETE PŘIJÍT ZAZPÍVAT KOLEDYS PĚVECKÝM SBOREM
SKŘIVÁNEK

TŘÍKRÁLOVÝ BĚH

8.1.2023 - STADION SK ZLÍV

DĚTSKÝ ZÁVOD

- na stadionu SK Zlív
- prezentace děti – 12:30
- start dětských běhů – 13:00

DOSPĚLÁCKÝ ZÁVOD

- prezentace dospělí – 14:30
- start hlavního běhu – 15:00

STARTOVNÉ DOBROVOLNÉ

- další informace www.skzliv.cz nebo fb @skzliv

POŘADÁ MĚSTO ZLIV

- on-line registrace do 7. 1. 2023 na www.maraton.cz nebo v den závodu na místě